

Aktuelle begivenheder i turbulente tider: Hvad forbinder punkterne?

af Jason Ross (EIRNS) – 10. februar 2025

De hurtige begivenheder i den aktuelle historie kan gøre os usikre på, hvordan brikkerne passer sammen. Hvor kommer begivenhederne fra? Hvorfor ser de ud, som de gør? Hvad forbinder punkterne?

I bog VII af sin *Republik*, der blev skrevet for mere end to årtusinder siden, fortæller Platon en allegori, der kan hjælpe os her. Han fortæller historien om en hule, hvor en gruppe fanger er spærret inde, så de er tvunget til at vende sig mod en væg, som er det eneste, de kan se. På denne væg kastes der skygger af genstande, der passerer foran et bål bag fangerne. De ser skyggerne, ikke selve genstandene. Og fra væggen hører de ekkoer, refleksioner af lyde, der faktisk er lavet bag dem. Hvis sådanne fanger forsøgte at forstå verden ud fra sådanne forvrængede skygger, kunne de så fastslå den sande situation?

Hvordan kan vi som mennesker hæve os over vores sanser – som ingen dyr kan – og opstille hypoteser om fysiske principper, der giver anledning til fænomener? Hvordan kommer vi ind i årsagernes komplekse domæne?

Pierre de Fermats opdagelse af mindste tid-princippet for lysets udstråling – hypotesen om, at lyset, endda når det bøjes ved brydning, kun bevæger sig ad veje, hvor det går fra et punkt til et andet hurtigere end ad nogen anden vej – er et stærkt eksempel på forskellen mellem at forsøge at forstå verden som en række individuelle punkter, og i stedet at forstå den som en udfoldelse af universelle principper. Fermat afviste Descartes' skøre fysiske analogier, som forsøgte at forstå hver ændring i lysets bane som en begivenhed, til

fordel for en enkelt årsag. Læs mere her

Hvilke principper er på spil i verden i dag? Hvordan resulterer deres konflikt i udbrud af det, der ser ud til at være »punkter« på historiens tidslinje, men som faktisk er singulariteter i en vedvarende proces?

Overvej et par eksempler:

Mandag aften krævede Trump, at Hamas skulle frigive *alle* sine gidsler inden lørdag den 15. februar ved middagstid. Han havde endda en »begivenhed« ved hånden, som han kunne pege på som begrundelse for denne tilsyneladende nye politik: det magre udseende hos de senest frigivne israelere, som Trump sagde lignede »Holocaust-ofre«. (Hvordan kan man sikre sig en plausibel uvidenhed om de beklagelige forhold med elendighed og tortur, som palæstinenserne udsættes for, både i israelsk fangenskab og i Gaza i almindelighed?) Dette krav truer selve den våbenhvileplan, som han var med til at få i stand! (Hvis Hamas tror, at våbenhvileaftalen ikke vil holde, hvad er så deres incitament til at fortsætte med at løslade fangerne?) Har Trump skiftet mening? Israel ødelægger vedvarende palæstinenserne liv, både ved at forhindre hjælp i at nå frem til Gaza og ved sine handlinger på Vestbredden, hvor Jenin-flygtningelejren er det seneste offer. Trumps fordobling af sit forslag om at indtage Gaza og fjerne palæstinenserne har tvunget Saudi-Arabien til at trække en streg i sandet og absolut modsætte sig enhver anerkendelse af Israel under disse omstændigheder.

Hvad forbinder punkterne?

Eller tag Sydafrika. Trumps bekendtgørelse om, hvorfor han afslutter USA's bistand til landet, peger på en udløsende begivenhed – spørgsmålet om ekspropriation af jord – men det virkelige problem er geopolitisk: Trumps anti-BRIKS-orientering og hans vrede over Sydafrikas sag mod Israel ved Den Internationale Domstol.

Fremskridt i retning af at finde ud af, hvad der forbinder punkterne, kommer i form af afsløringer af hemmelige regeringsaktiviteter, som i tilfældet med USAID. Og der blev taget et stort skridt i retning af at gøre det muligt at finde ud af, hvem (eller hvad) der har bestemt USA's politik – en afstemning om blokering for at afslutte debatten om nomineringen af Tulsi Gabbard som direktør for den nationale efterretningstjeneste blev vedtaget med 52-46, så Senatet kan stemme om hendes bekræftelse senere på ugen.

Hvis Gabbard får hjælp til at forstå den angloamerikanske elites rolle i at fremme menneskefjendsk politik, og hvis Kash Patel indtager sin stilling som direktør for FBI, vil USA så være i stand til at komme ud af 60 års terror under det, vi kan kalde det Internationale kontor for Snigmord? Vil Lyndon LaRouche og hans historiske tilgang opnå frifindelse?

Hvilken positiv rolle kan et således befriet USA spille i skabelsen af en ny æra for menneskeheden, en postgeopolitisk orden med polyfoni i stedet for overherredømme? Grundlæggelsen af USA, den økonomiske politik, der drev dets hurtige udvikling, dets videnskabelige bidrag til udforskning af rummet og atomkernen – det er glimt af det virkelige USA, der er ivrig efter at blive befriet for at tjene som en kraft for det gode.

Se sidste fredags diskussion i Den Internationale Fredskoalition, centreret om LaRouches Oase-plans højere opfattelse af samarbejde.

Foto: CC/Mazur/catholicnews.org.uk